

DE LOATEMSCHE KLEPPE

HERFST 2008

Jaargang 13 - Nummer 50

ONZE DORPEN IN BEWEGING

Onze dorpen hebben de jongste maanden een grote metamorfose ondergaan. We kregen een molen in een 'bouwdoos', een strand in het dorp en een uitnodigende nimf in de tuin van nonkel Bob. Daarbij komt nog dat in Hoog Latem stoorzenders onrust komen brengen en de bevolking oproepen tot rebellie in verband met het aansnijden van nieuwe bouwgronden.

Wij zijn hier uiteraard heel wat gewoon en de storm zal wel luwen. Eigenlijk kon ik mijn lach niet bedwingen toen in onze gemeente alom schalmde dat het beeld 'Moeder Aarde II' pure pornografie is. Dat getuigt de verborgen perversiteit bij deze van wie we het niet zouden durven denken. Hoe zou de perceptie van Gust De Smet, Jules De Coster en kompanen zijn bij het aanschouwen van de warme kilte van het brons? Zouden zij de gedachtegang van Montse Schrijvers volgen? We zullen het wel nooit weten, maar ik kan het me toch inbeelden. Het waren ook 'pallietkerkes' of niet?

Tot daar. Elk zijn gedacht. Maar wat gezegd van een groepje vorsers en vooruitdenkende academici dat met het idee speelt om de Sint-Martinuskerk te laten 'ontwijken' en om te toveren tot concert- en theaterzaal om aan de noden van onze acteurs en musici tegemoet te komen. Eigenlijk was de Latemse kerk maar tweede keus. De kerk van Deurle heeft een betere akoestiek maar werd niet weerhouden in de evolutie van het dossier wegens gebrek aan parkeergelegenheid. Daarenboven is het opportuun

Sint-Martinuskerk - olie/doek - Alphonse D'HEYE - 50/70 cm

de kerkdiensten daar te houden omdat daar ook een geklasseerde pastorie voorhanden is en de parking voldoet aan de eisen van de beminde gelovigen. De Sint-Martinuskerk zou als monument blijven bestaan en voor de doordeweekse bezoekers al haar schoonheid blijven etaleren. Bij theaterproducties en concerten zouden verborgen podia, akoestische gordijnen en vernuftige zetelconstructies in een wenk voor het nodige comfort zorgen. Of dit gedurfde dossier ooit het College haalt zonder de banvloek van het Bisdop valt te betwijfelen. De gedachte op zich is revolutionair en vooruitstrevend. Hoe komen ze er bij?

De verwezenlijking van het nieuwe cultuurcentrum aan de Hoge Heirweg blijft ook voor de nodige controverse zorgen. De oppositie blijft het een waanzinnige gedachtecronkel vinden en het toppunt van

narcisme en prestigedrang van het huidige bestuur. Net als mijn alter ego - het gemeenteraadslid - wil ik toch ook nog eens duidelijk benadrukken dat ik volledig achter deze ontwikkeling sta.

Indertijd kreeg het 'Paleis van Welzijn' ook veel tegenwind. De toenmalige minderheid moest ook de wet der sterkste ondergaan en toezien hoe het schattig gebouwtje uit 1937 tegen de vlakke ging, hoewel het gemakkelijk kon geïntegreerd worden in het totaalconcept. Ik ga nu geen oude koeien uit de sloot halen. Je schrijft een architectuurwedstrijd uit. De winnaar wordt gelauwerd en uiteindelijk gaat een derde met de uitvoering van het project lopen. Dat was pas een echte 'vaudeville'!

Nu, er is ook onrust over de toekomst van De Latemse Kunstkring. Ik wil de Latem- en kunstkenner geruststellen. Volgend jaar vieren we met luister het 50ste geboortejaar van het geesteskind van ereburgemeester Raf Van den Abeele. Hoe, dat blijft (voorlopig) een verrassing. Nu nog hopen dat de subsidies voor het Gemeentelijk Museum Gevaert-Minne er snel aankomen. Je zal dan ook zien dat de geroemde LKK weer gaat bloeien!

LOATEMSE
KLUUTE

SATIRISCHE PERIODIEK VOOR MENSEN MET HUMOR EN GEZOND
RELATIVERINGSVERMOGEN...

vu: Albert F Haelemeersch, Karel van Wijnendaelelaan 11, 9830 Sint-Martens-Latem

“LE CAUSEUR DE LAETHEM”

Faut y penser, n'est-ce pas? Laatst las ik in het programma van de 2de Nacht van Latem dat men mijn gepatenteerde naam vertaalde naar het Frans. Allez, cela fait chic. Binnenkort moeten we overschakelen naar de drie dorpstalen!

De Nacht van Latem. Wat een nostalgie roept dit op! De oude terreinen van FC Latem omgetoverd in een tentendorp met muziek voor ieders oor en toen al multicultureel met een Ghanees gastorkest! Je moet er erevoorzitter Armand Vermeulen eens over horen vertellen! Je ziet het als rasechte Latemnaar zo weer terug. En volk! Ze kwamen van heinde en ver. Het was jaren een echt volksfeest dat hier nooit meer zal geëvenaard worden. Het eerste jaar was alles begonnen als kampvuur, met gedichten van Edgar Gevaert, het tweede jaar in tenten en met meerdere orkesten: bal populaire, jazz, pianobar, rock and roll en de toen grote namen als de jonge Will Tura, Bobbejaan Schoepen, Will Ferdy, Jo Leemans, Lily Castel, Ann Soetaert en later Willy Somers, Bobby Setter, The Cherokees, The Saturns, The New Inspiration,

J. Vincent Edwards EN (zie hierboven) Rans Boi and his High Life Band. Dit bleek een succesformule met topjaren van 4.000 entreekaartjes. 14 jaar was het een gebeurtenis om naar uit te kijken. Alle Vlaamse artiesten met naam traden er op. De Gentse Feesten, de Tieltsse Europafeesten, de nacht van Oostakker en vele festivals volgden het voorbeeld en dat legde hen geen windeieren.

Serge De Witte hernam - succesvol - de traditie in het unieke 'Pompierke' en nu duikt het fenomeen terug op als een VIP-gebeuren. Je ziet, goeie formules blijven! Of ze ooit het succes van FC Latem gaan evenaren valt te betwijfelen. Wie me kent weet dat ik kritiek durf spuien. Maak het minder exclusief, meer volks. Ga terug naar de roots en hou het simpel, zou ik zeggen. Hoewel, het lijkt me geen haalbare kaart. Het publiek is totaal veranderd en ook de inwoners zijn minder tolerant dan in de jaren 60-70. Ik kan er een serieuze boom over opzetten maar je leest het misschien in mijn in zwang zijnde mémoires die in september 2010 te verwachten zijn.

Om het over een andere boeg te gooien: vaak roept men over meer blauw op straat. Dat misstaat helemaal niet. Blauw is naast rood mijn lievelingskleur. Zij die roepen om meer blauw zijn de eerste om te sakkeren als ze een 'minnelijke schikking' in de bus krijgen. Je moet weten wat je wil. Er wordt ook gepleit voor meer parkeergelegenheden in ons dorp. Zou kunnen, maar 'lang parkeren' kan aan de Palepelstraat. Goede oefening. Als je een glaasje op hebt, kan die wandeling wonderen verrichten. Fout- en wild parkeren of de plaats van een minder-valide innemen kost geld, maar dat is de nieuwe rage en de boete heeft de mondaine wereld er voor over. Een bonnetje van 150 euro betaal je graag als je maar zo dicht mogelijk bij de deur staat. Misschien kan men nog pleiten om die 'akkefietjes' af-trekbaar te maken bij de belastingsaangifte.

Het kermisgebeuren is ook niet meer wat het geweest is. Op de 'Molenfeesten' kreeg zelfs Chris Hagedland de benen niet los en de 'grote kermis' was eerder een reünie van 'le beau monde' dan een dorpskermis. Een geluk dat de Oldtimers de show stalen. Het vuurwerk was ook al geen 'knaller'. Het wordt tijd de weg terugvinden naar een volkse aanpak. Straks wordt het hier een happening als op 'Waregem Koerse'. Een wedstrijd voor de mooiste hoeden, viptenten met kreeft, oesters en champagne, een feesttafel aan een hoogtewerker om de tafelgasten een panoramisch zicht te geven op de Leie. We misten dit jaar het volkscafé van ons Kateleen en die 'kiekens' van Pol en Nolle! Hoewel, de Bar-on-wheels was wel een leuke ervaring. Wat vooral ontbreken zijn spontane begeestering, de grollen en grappen van vroeger en de geijkte volksfiguren. Herinner je Dick de Gryse als pastoor op de geitenkeuring! Zulke figuren zijn er echter niet meer en wie weet vallen ze wel in de smaak van het *nieuwe publiek*...

Zit als zonechef met zulke nummerplaten opgescheept !

WAT GELEUTER EN LEUKE WEETJES

Ge weetet of ge weetet nie moar onzen blau'en geschelpten es eindlek geringd! 't Ee nogal wa ge-duurd veurdattee de stap ee durven zetten, moar achter 23 joar 'veurhuuwelijk(s)poaren' es't er van ge-kommen. Polleke Stooftout leeft nui niemier in zonde mee zijn Bieke en ee kan de paster nui weere rechte in zijn ugen kijken. Of dattee nui mier noar de Sint-Martinuskirke zal goan dan noar de Sint-Martinus van Kateleen zoe'k durven betwijfelen. Moar veur den burgerlijken stand en 'en plubic' ee den burgemeister em op zijn rechten en plichten gewezen. Ee knikteggen oltijd van ja moar ee es van zijn ieste leugen nog nie duud. Allee, Polleke, droag goe zurge veur ui Bieke, anders moeme wulder komen en we zoeme ui nie geeren zaloes makken. Loat ui slieren in ui woaterbedde!

Maar nu even serieus. Na opzoekingen in de archieven blijkt dat Paul Santens voor een unicum zorgt in de annalen van de plaatselijke geschiedenis: hij is namelijk de eerste schepen en OCMW-voorzitter die tijdens het uitoefenen van zijn mandaat in het huwelijksbootje stapt! Toen burgemeester Vanmassenhove vroeg hoe zij nu die blanco bladzijden in hun trouwboekje gingen invullen waren zij het voor het eerst na al die jaren oneens: Paul wou duiven en Bieke koos voor hondjes. We kijken uit wie aan het langste eind zal trekken!

Paul zal echter nog andere katten te geselen hebben. Op sociaal vlak staat er nog heel wat op stapel vooraleer hij op huwelijksreis gaat.

Es't ulder uuk al opgevallen da ons durp uit zijn voegen an 't springen es? Dedjuu! Oe goame wulder in de toekomst al die nieuwe inwijkelingen opvangen. Oasek ure hoeveel villats en appartementen dan der ezuu bijkommen un kannek toch nie geluoven da't vastgoed op zijn gat zit, zulle. Oas elk huishou'en, pak nui, twie otto's ee, tons kumme lange anschuiven op de verbassedeerden Kortrijksenstienwig en langst De Pinte es't tegenwoordig uuk al rotse schuiven! Doarbij komt uuk dan die appartementen achter de garage mee da peerdse zoe'n willen aansluitinge krij'en langs de Van Wijnendoaleloane. 'k Zal uuk nen **NIMBY** moeten worden oast ezuu vuurs goa! Die nije gasten van de in zwang zijnde LDD zullen in ulder vuistse la'en. 'k Zie ze bij de kiezinge van 2012 nog tuupe te goan mee nonkel Bob. Ze trekken nui al an 't zelfde ziel en zoekers in Huug Loatem.

Moar allee, da zijn zurgen veur loater. d'Er zal nog veel woater deur de Leie kabbelen alier da alles in zijn pleuje valt. We goame ons nie te veel zurgen makken en nog wa profiteren van de zonne in die loatste herfstdoagen en ons tons zachtses veurberei'en op de kestmort en al de nijejaarsressepsies. Un deepresse es iet damme kunnen missen!

Gasten, nummeroo 50 van 'De Loatemsche Kleppe' stoa bijna vul. Nog un blad over onze gulle sponser van de speesjalle jubilee ediesse en we meugen weere op zoek achter nen nie'en gullen 'gevoart'. Ge ziet dadde deur nen scholjubilee nog mensen kunt vinden die wa ziever en satire kunnen appresjieren. Ziever es messchiens wa te bruut. Oas ge alle punten en kommats leest en un beetse van Loatem en Deurle weet, un es da nie zuu veel slechter dan de serjeuze gazetten. Vertel ne kier, wa leesde nog in een gazette? Zuust! Sensoasse, roddels, halve waarheden en reeklamme. Ewel, da vinde in 'De Kleppe' uuk en past op, soms stoat er ier zelfs mier waarheid dan in die gruuete gazetten. De loatsten tijd moede mee un loepe goan zoeken om in 'nieuws uit uw regio' nog iets te vinden. Oasek 's morgen rond de zessen mijnen kompjuter anzette dan vindek in de meels: 'helaas vandaag is er geen nieuws uit uw regio'. Woarom zoe'k tons nog un gazette goan kuupen? Veur nen euro en tseeventig cens goade un pinte goan drinken op kaffee en op ien, twie, drei edde al de roddels diede moar kunt paisen. En pas't op, al noargelang wien da't vertelt, edde un andre versie van 't gebeuren. Ge ziet, an den tuug kunde nog 't ien en 't ander lieren, ee gastses? Allez, à la prochaine.

Alphonse komt terug naar zijn heimat!

Als we tijdens het zomerseizoen de benen eens strekken in 'zustergemeente' Knokke - noblesse oblige - lopen we vaak langs de kunstgalerij van Alphonse D'HEYE aan de Zeedijk 652. De schilder galerijhouder is er zelf tijdens het hoogseizoen nooit, maar de 'etalage' heeft een danige aantrekkingskracht dat je er moet halt houden. De exposanten worden zorgvuldig uitgekozen en buiten het seizoen word je verrast met zijn eigen werk en kijk je met interesse naar de vele documenten en boeken die verwijzen naar Sint-Martens-Latem.

Op zoek naar oud-leerlingen van de jarige gemeenteschool kregen we een reactie van Alphonse. Ik ben een geboren en getogen Latemnaar vertelde hij ons aan de telefoon. Benieuwd liepen wij de schoolregisters af. Vruchteloos. Zijn naam is eigenlijk Franck W. Aernoudts en het ouderlijk huis staat pal naast de school. Nu de band met Latem weer aangehaald werd, verbaast hij ons opnieuw met een tentoonstelling in de heerlijke retrogalerij '**Mens en Natuur**', **Maenhoutstraat 75**, van wereldburger Arnold Eloy. Alphonse toont er van 11 oktober tot 30 november zijn recentste oeuvre. (zie ook www.artonline.be)

Dat D'HEYE o.a. een boon heeft voor Emile Claus, Leon De Smet en de Franse impressionisten kwamen we aan de weet tijdens een gezellige 'werkklunch' in de schaduw van het Casino van Middel-

kerke waar hij iedere zomer gastexposant is. Alphonse liet een twintigtal jaren geleden de stress van de zakenwereld achter zich en gaf zich volledig over aan zijn passie, de schilderkunst. Een gedwongen maar, achteraf gezien, gelukkige keuze!

Als kunstschilder is hij een duizendpoot. Hij kan zich in eender welk genre profileren maar precies door die liefde voor het impressionisme, de sfeer, de schoonheid en de poëzie, ontwikkelt hij een compleet eigen stijl binnen die impressionistische kunstwereld. Hij hanteert een kleur- en penseeltoets waardoor zijn oeuvre steeds herkenbaar is. Het laatste decennium wist Alphonse D'HEYE zich als kunstenaar naambekendheid te geven in een internationale kunstwereld waar het moeilijk is te overleven. De jongste jaren groeide die internationale bekendheid gestaag, wat in het 'klassieke' genre niet evident is voor een Vlaamse kunstenaar... in Zeeuws Vlaanderen residerend. Vandaag moet 'kunst' shockeren. Plaats voor onge Kunststelde eerlijkheid en vakkennis leek niet meer aan bod te komen. Alphonse bewijst het tegendeel: frisse, fleurige impressies met liefde geschilderd, sieren de interieurs van een nieuwe generatie kunstliefhebbers. Waar men vroeger alleen oog had voor een 'klinkende signatuur', gaat vandaag opnieuw de schoonheid in de kunst primeren...

Alphonse (Franck) kijkt er al naar uit de bekende gezichten uit zijn jeugd en adolescentie terug te zien.

« Het terracotta-kipje » olieverf op doek 100 x 100 cm

« Wijnen proeven » olieverf op doek 100 x 100 cm